

Forum Ecclesiasticum

In Quo Jus Canonicum Universum, Librorum Ac Titulorum Ordine Per Quæstiones Et Responsa, Tam Canonistarum Veterum & Recentiorum, quàm Legistarum, in iis, quæ Utrique Juri, Canonico Et Civili Communia Sunt, Authoritate stabilita, Methodo clara & facili explanantur

Leuren, Peter

Moguntiae, 1720

Quæst. 391. An & sub quibus pœnis prohibitum Clericis percutere laicum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73982](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73982)

TITULUS XXV.

De Clerico Percussore.

Quest. 391. An & sub quibus pœnis prohiberetur Clericis percutere Laicum?

Resp. Ad primum: Cuius Clerico, præsertim in maioribus constituto, prohibitum est percutere propriis manibus Laicum, etiam delinquentem, sive fidelem, sive infidelem, ut constat ex claro textu *can. 1. & 7. dist. 45. can. 25. dist. 86. & c. 1. h. t. percussio siquidem repugnat modestiæ Clericali, & mansuetudini Christi, quam imitari debent Clerici, juxta *cit. can. 7.* Excipiuntur Clerici præceptores, moderatores & magistri leviter & moderatè sibi commissos discipulos percutientes, *Arg. can. aut facta. dist. 1. de pœnitent.**

2. Resp. Ad secundum: Pœna Clerici percutientis etiam Laicum imprimis est arbitraria à Judice infligenda pro qualitate & circumstantia percussoris notabilis, & si talis percussor se non emendaverit, sed sapius præsertim ob leviores defectus indignatione & iracundiâ subitanè correptus statim ad verbera proflitre soleat, tanquam inhumanus & ferus, Statuque Clericali indignus, deponi potest ac debet. *Arg. c. 1. h. t. & ibi Gl. & DD. communiter, inde inferentes propter unam etiam notabilem percussorem Laici Clericum depositionis pœnam non incurtere, nisi, ut Gl. in c. 1. h. t. & Host. *ibid.* Pirh. *h. t. n. 2.* Arg. *can. fin. dist. 25. & c. 2. h. t.* percussio lethalis, vel saltem enormis esset. *Reiffenst. h. t. n. 4.**

Quest. 392. An & qualiter Superioribus ecclesiasticis, tam Sæcularibus, quam Regularibus prohiberetur aut permissum correctionis gratiâ verberibus castigare, seu punire Clericum subditum?

Resp. Episcopi & Superiores Regulares Clericos sibi subditos, existentes quidem in minoribus etiam propter leves defectus; constitutos autem in Ordinibus majoribus seu sacris non nisi propter graves excessus (inter quos *Reiffenst. n. 7.* numerat ebrietatem) verberibus castigare possunt, *can. cum letatus. dist. 45. can. fin. dist. 35. & ibi Gl. communiter recepta. v. corporali.* Non tamen possunt Episcopi propriis manibus facere hanc

correctionem. *Can. non licet. dist. 86.* sed id committere debent alteri, & quidem non nisi Clerico, ita ut, si id committeret Laico, tam ipse committens, quam commissionem exequens Laicus sint excommunicati. *Arg. c. universitatis. de sent. excomm. Barb. *ibid.* n. 2. Navar. *h. t. conf. 42.* Pirh. *h. t. n. 1.* Reiffenst. *n. 7.* nisi consuetudo legitime præscripta alicubi haberet, quod Episcopi per Laicos castigant verberibus Clericos, prout de Gallia testatur *Barb. l. c.* & eandem passim vigere, rationabilemque & in jure fundatam dicunt alii. *Arg. c. Clerici. de sent. excom.* ubi Superioribus ecclesiasticis permittitur, quod per Laicos violenter capere & carcerare possint subditos Clericos, cum difficile sit reperire Clericos, qui hoc munus capiendi, carcerandi, verberandi subire velint. Atque ita etiam Superiores ecclesiastici Episcopo minores, præsertim Regulares, qui alias propriâ manu verberare deberent subditos suos Regulares, juxta *cit. c. universitates.* possunt ex privilegio summorum Pontificum *Alex. VI. & Leon. X.* fratribus minoribus concessio etiam extra casum necessitatis Religiosos suos subditos etiam Clericos per alios suos subditos Laicos curare verberari, quo eorum privilegio etiam alias Religiones uti posse, tradit *Castrop. tr. 29. p. 23. §. 3. n. 11.* apud *Reiffenst. h. t. n. 2.* sic etiam posse Clericos Præceptores, & atrium liberalium Magistros, si verbis nihil proficiant, correctionis gratiâ castigare verberibus Clericos suæ curæ commissos citra privilegium, & absque eo, quod propterea incurrant excommunicationem; cum talis percussio non sit violenta, aut facta suadente diabolo. *Arg. c. 1. h. t. & c. 1. & c. cum voluntate. de sent. excomm.* tradunt *Abb. in *cit. c. 1. n. 1.* Navar. in *man. c. 27. n. 81.* Suar. de *cenfur. d. 12. f. 1. n. 40.* Idem est de Sacerdotibus, ex zelo devotionis adolescentes in minoribus Ordinibus constitutos divinum officium turbantes leviter percutientibus, *c. veniens. Abb. & Barb. *ibid.* n. 1.* quod, si tamen hi Sacerdotes, aut etiam Prælati in subditi verberatione propriis manibus correctionis gratiâ notabiliter excedant, incidunt in excommunicationem Papæ reservatam. *can. si quis suadente diabolo. juncto c. cum beatus. dist. 45.* & si ex immoderata & incauta percussione etiam disciplinæ causâ sequeretur mors vel mutilatio, contraheretur irregularitas. *c. presbyterum de homicidio. Pirh. h. t. n. 1.***

TITULUS XXVI.

De Maledicis.

Quest. 393. Quid & quotuplex sit maledictum, seu maledictio & maledicus?

Resp. Maledictum seu maledictio, sic dictum à maledicendo vel loquendo, in genere est malè dictum, seu mala locutio de alio, & qui ita malè loquuntur, maledici vocantur; quod quidem loquendo in genere, propriè & congruenter huic titulo fit duplici.

R. P. Lenr. Jur. Can. Lib. V.

citer ratione objecti, nimirum vel malum de proximo enuntiando, v. g. quod sit fur, adulter, vel bonum seu qualitatem ei competentem inficiando, v. g. ingenuitatem, nobilitatem; & utrumque iterum fit dupliciter, nempe vel absente, vel præsentè eo, de quo malum dicitur. Unde maledictum trifariam dividitur in detractionem, quâ quis absentis famam denigrat & diminuit; in calumniam, quâ quis præsentè seu in faciem alicui malum objicit, quod etiam, si falsum sit, convitium in illum jacere dicitur.

Ec 2